

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 131. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1829_477A-txt-shoot-idm9424.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

LII. Den Christne Tro.

- 1 Jeg er saa underfuld en Magt,
Hvor ret jeg kom til Live,
At Pennen, selv med Aand i Pagt,
Ei klart det kan beskrive!
- 2 Usynlig er jeg, fremfor Alt,
Og dog saa nem at kiende,
132Som om i himmelhøi Gestalt
Jeg saaes til Verdens Ende!
- 3 Vel fremmed, paa hver Plet af Jord,
Man fundet har min Stemme,
Dog overalt, hvor *Sandhed* boer,
Jeg har i Grunden hjemme!
- 4 Som den Eenbaarne, jeg af Muld
Kun Tidsel har og Nælde,
En Torne-Krands, og Korsets Bul,
Hvortil jeg mig kan hælde!
- 5 Men overalt, hvor gode Ord
Kan gode Steder finde,
Jeg skaber Mark, i Syd og Nord,
Hvor Melk og Honning rinde!
- 6 Og naar jeg misted hvad, af Jord,
Jeg syndes kun at have,
Da blev min Magt og Ære stor,
Ved mine Venners Grave!
- 7 Jeg Verden altid var forhadet,
Og bar kun Torne-Krone,
Men aldrig stod jeg dog forladt,
Og aldrig faldt min Throne!
- 8 Med Sølv og Guld min Kæmpe-Trop
Jeg frister ei og fæster,
Men siger blot: Guds Fred! stat op,
Og sid blandt Kongens Giæster!
- 9 Det Ord, i attehundred Aar,
Befolket har mit Rige,
133Skiøndt altid paa min Kirke-Gaard
Et Kors var Himmel-Stige!
- 10 Min Gaade er et *Guddoms-Ord*,
Som skaber hvad jeg nævner,
Som fylder Dale trindt paa Jord,
Og Klipperne udjævner!
- 11 Med *Det* indvier jeg min *Daab*,
Velsigner jeg mit *Bæger*,
Saa hist udspringer Livets Haab,
Og her det vederkvæger!
- 12 Med *Det* jeg skaber gode Kaar,
For mine Kæmper lave,
Saa de kan lee ad Bane-Saar,
Og springe over Grave!
- 13 Med *Det* jeg skaber Viin af Vand,
Og Paradis af Ørke!
Med *Det* jeg skaber Lys om Land,
Mens Verden raaber: Mørke!

- 14 Mit Rige kaldes *Christenhed*,
Og Herren kiender Sine,
Skiøndt ingen Mand paa Jorden veed,
Hvormange der er *mine*!
- 15 Kun det er *klart*, *de* er det *ei*,
Som *ei* mig vil bekiende,
Og at jeg løi, ifald min Vei
Gik *ei* til Verdens Ende!
- 16 Men dog, saa vist, som *Sandhed* kun
Med *Ord* kan *Alt* beseire,
134Er *Sandhed* *Ordet* i min Mund,
Og *Gud* i mine Leire!
- 17 Jeg trodsed Dumhed, trodsed Kløgt,
Og Verdens Aand i Vælde,
Og Verdens Lyst, og Dødens Frygt,
Jeg trodser Aar og Ælde!
- 18 Jeg laae i Dvale mangan Gang,
Men blev *ei* Orme-Føde,
Og aldrig bølged nogen Vang,
Hvis ikke Sæden døde!
- 19 Lad hvisle kun i Orme-Gaard,
At nu jeg er lagt øde!
Jeg kroner ligefuldt mit Aar,
Med Frugtbarhed og Grøde!
- 20 Ja, op jeg staaer, som Ax i Vang,
Som Mai i Bøge-Skove,
Og prægtig, under Fugle-Sang,
Som Gylden-Soel af Vove!
- 21 At Lyset er mit Klædebon,
At Korset er min Ære,
Og at mit Ord er Liv og Aand,
Det skal da Verden lære!
- 22 Det kiendes skal, naar, som en Soel,
Jeg straalere brat med Størke,
Adspredende, fra Pol til Pol,
Alt Hedenskabets Mørke;
- 23 Opvækkende de tørre Been
Til Liv af *Jakobs* Grave,
135Fremlokkende af Stok og Steen
En deilig Blomster-Have;
- 24 Udstraalende den Herres Glands,
Som aabenbar kun døde,
For at med Livets Rosen-Krands
Jord-Klimpen *Ham* kan møde!
- 25 Ja, naar *Han* kommer i det Blaa,
Da er mit Værk tilende,
Hvad Troende i Speilet saae,
Skal Salige erkiende!
- 26 Om *Han* end tøver, troe *Ham* dog!
Han Ingen har bedraget,
Som, trods al Prat om Billed-Sprog,
Paa *Ordet* *Ham* har taget!